

Mesebeli Afrika - Egyenlítői-Guinea: Obiang megint megígért mindent

2010 július 02. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Az alig több mint egy millió lakosú aprócska nyugat-afrikai ország, Egyenlítői-Guinea Afrika egyik leggazdagabb országának számít, több mint 30 ezer dolláros egy főre jutó nemzeti bruttó össztermékével (GDP) a világ

élvonalába tartozik, ám a hihetetlen vagyonból (amely az ország területén lévő olaj- és gázkincseknek köszönhetően) alig pár ezren részesülnek igazán, a lakosság nagyjából 75%-a kevesebb mint 500 forintból kénytelen megélni egy nap.

Pedig ha igazságosan felosztanánk az éves olajbevételeket, akkor ennek a kicsiny államnak az összes polgára milliomos lehetne.

Az országot vezető diktátor, Teodoro Obiang Nguema 1979-ben került hatalomra és azóta tényleg tökéletes diktatúrát épített ki, minden irányítás és vagyon egy szűk elit kezében koncentrálódik, az ellenfeleket és ellenzékieket gyorsan elhallgattatják, bebörtönzik, ennek ellenére meglepő, hogy az ellene irányuló jópár puccskísérlet mindegyike kudarcba fulladt (volt pár emlékeztető ilyen, az egyikben a legendás Margaret Thatcher fia, Mark is érintett volt). Obiangot és rendszerét évek óta folyamatosan támadják a jogvédő szervezetek és demokráciáért harcoló civilek, talán ezeknek a folyamatos támadó hangoknak is köszönhetően, de néhány változás azért történt, felújították az ország kínzásokról elhíresült hírhedt börtöneit, többek között a Black Beach-et is, minden erőszakos vallatási módszert és kínzást betiltottak (persze azért mégis), emellett az ország egész infrastruktúrája jelentősen fejlődött – úthálózat, elektromos hálózat stb. -, legújabbban pedig a diktátor teljes reformot és az olajbevételek elosztásának átalakítását helyezte kilátásba.

A dél-afrikai Fokvárosban megrendezésre került Fortune-Time-CNN Global Forum elnevezésű konferencián, ahol főleg a legmagasabb szintű üzleti szféra (többek között közel 350 vezető menedzser multinacionális cégektől) képviseltette magát és amelynek célja a világgazdaság jelenlegi folyamatainak és az afrikai üzleti lehetőségek átbeszélése volt, hétfőn beszédet mondott Obiang is. Ebben a beszédben helyezte kilátásba az ország demokráciájának megreformálását és a természeti kincsekből származó bevételek átláthatóságának megteremtését, amikor ismertette az Egyenlítői-Guineában rejlő hihetetlen befektetési lehetőségeket és elvarta öt pont köré csoportosítható reformterveit. A 2020-ra, a nemzetközi közösséggel és az új bíráló szervezetekkel együttműködve elérni kívánt célok között az első az átláthatóság megteremtése az olajbevételek terén, amely általában a legsúlyosabb bírálati pont Obianggal és rendszerével kapcsolatban.

A második cél afféle általános cél, amely igazából már évek óta létezik: az oktatás, az egészségügy, a lakhatási körülmények, az infrastruktúra és a demokratikus intézményrendszer fejlesztése – valószínűleg ez az a pont, amelyben tényleg várható további javulás. A harmadik kiemelt téma az emberi jogok helyzetének, a sajtó szabadságának javítása, támogatása, és ezzel kapcsolatos a negyedik kitűzött cél, amely nemzetközi megfigyelőket hív meg az országba a sokat bírált egyenlítői-guineai igazságügyi rendszer vizsgálatára. Az Egyesült Államokkal való kapcsolatát az idei évben még szorosabbra fűző ország elnöke utolsóként pedig a környezetvédelmet helyezte a 2020-re végrehajtandó reformcsomagjába, amelyre igazából szükség is van, mert a téma elég mostoha gyermek az országban.

Obiang továbbá meglepő módon elismerte, hogy kormányzása során követett el hibákat, de a nemzetközi közösség segítségét és támogatását kérte, hogy Egyenlítői-Guinea tovább haladhasson a megkezdett fejlődés útján. Ha most egy pozitív, Obiangot dicsérő posztot írnék, akkor eddig tartana, viszont nem mehetünk el szó nélkül a válaszreakciók és tények mellett. Az eléggé minimális, és szinte kizárólag számvetésben működő ellenzék egyöntetűen hazugságnak, a befektetők elleni pozitív kép kialakítására tett törekvésnek nevezte a beszédet, és ezt a nézetet osztják civil csoportok is, például a Global Witness nevű amerikai emberi jogi csoport is (amely évek óta követi Obiang tevékenységét).

Ez a szervezet volt az, amely feltárta, hogy Obiang fia közel 75 millió dolláros vagyont menekített az Egyesült Államokba, hogy ott aranyifjúként élje gondtalan életét, miközben hivatalosan alig keres pár ezer dollárt havonta. Az egyöntetű vélemény tehát az, hogy Obiang csak próbálja valamelyest helyreállítani megtépázott tekintélyét, amelynek nem igazán tett jót, hogy jelenleg is több országban folyik ellene vizsgálat a bankszámláin lévő ismeretlen eredetű pénzek miatt. 2009-es ENSZ adatok szerint a lakosság alig felének van hozzáférése rendszeresen tiszta ivóvízhez és döbbenetes módon a gyermekek közel 20%-a meghal öt éves kora előtt az élet- és egészségügyi körülményeknek köszönhetően.

Jó kórházak vannak, de megfizetethetetlen a titkolt nyomornegyedek lakói számára, a korrupció konkrétan a mindennapok része, például az olajiparban csakis jó kapcsolatok és ajánlólevelek segítségével lehet elhelyezkedni. Az oktatás sem túl stabil, hiába a jó intézmények, bár a beiskolázási ráta elég jó, az általános iskola legutolsó osztályát már csak a diákok 40%-a éri el, így nem meglepő, hogy a középoktatásban már jóval kisebb a beiskolázottság. Ezek csak kiragadott tények voltak, a lényeg, amivel Obiang beszéde előtt és utána is tisztában kell lenni: egy milliomos országban a lakosság 40%-a még mindig nyomorban tengődik és a rendszer csak nevében demokrácia.

www.mindennapiafrika.info - A Flag Polgári Műhely partnere

Ajánló
